

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta:	Bc. František Červinka
Název práce:	Crisis of the WTO dispute settlement system – MPIA
Rozsah práce:	114 807 znaků (vlastní text včetně mezer a poznámek pod čarou)
Datum odevzdání práce:	27. 6. 2021

Aktuálnost (novost) tématu; náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody:

Tématem diplomové práce je „Crisis of the WTO dispute settlement system – MPIA.“ Jedná se o téma velmi aktuální a zajímavé, které navíc v rámci české právní vědy nestojí zcela v centru pozornosti. Autor tedy vhodně zvolil téma, jež není příliš v české odborné literatuře akcentováno a současně neopomenul zohlednit recentní publikace na dané téma ze strany českých autorů (str. 5). Sepsání diplomové práce nepochybně vyžadovalo provedení hlubší rešerše a pochopení celé řady souvislostí i právních institutů.

V úvodu práce též autor poměrně detailně představil metodologický přístup, který kombinuje více metod. Proklamované metody pak byly v práci skutečně i použity.

Formální a systematické členění práce; vyjádření k práci; kritéria hodnocení práce (splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství, logická stavba práce, práce se zdroji, hloubka provedené analýzy, úprava práce, jazyková a stylistická úroveň):

Práce se člení na úvod, tři kapitoly a závěr. Autor na začátku práce přibližuje téma diplomové práce. Na základě předběžných poznatků si autor klade následující hypotézu „*multilateral trading system has always preferred diplomacy to a rule-based institutionalization, and it was only with the WTO that it changed.*“

V první kapitole autor představuje historické kořeny a vývoj multilaterálního obchodního systému. Lze konstatovat, že autor vhodně adresoval klíčové historické momenty a v daném ohledu provedl detailní popis i analýzu všech relevantních právních instrumentů. V druhé kapitole se autor dále věnuje kořenům krize systému řešení sporů s tím, že detailně popisuje a zejména analyzuje přístup USA. Uvedenou analýzu považuji za velmi detailní a zdařilou, sympatické se jeví i to, že se autor nebojí vlastního hodnocení. To se projevuje i v rámci třetí kapitoly, ve které se autor detailněji věnuje některým specifickým problematickým okruhům adresovaným ze strany USA v daném kontextu. Opět pozitivně hodnotím to, že v rámci každého specifického téma autor uvádí zajímavou polemiku a neomezuje se tedy na pouhou deskripci.

V závěru práce pak autor rekapituluje a podrobněji rozvíjí svá dílčí zjištění učiněná v průběhu práce a posuzuje platnost stanovené hypotézy.

Práce je psaná velice čtivě a je logicky dobře postavena. Z práce vyplývá, že autor provedl kvalitní rešerši a analýzu relevantních pramenů práva. Pro účely další práce by možná bylo vhodné přeci jen trochu více zohlednit i české autory (např. O. Svobodu, jehož práce by byla využitelná i pro účely této práce, a to i nad rámec poznámky učiněné na str. 5). Práce s poznámkovým aparátem

je dobrá, na některých místech bych doporučila odkazovat přímo na primární zdroj, nikoliv na odbornou literaturu, která sama primární zdroj cituje (např. pozn. pod čarou 181, ze které není zjevné, o jaké rozhodnutí ICJ se vlastně jedná). Nicméně práce je celkově na dobré úrovni a je zjevné, že autor provedl detailní analýzu řady primárních i sekundárních zdrojů.

Oceňuji zejména skutečnost, že se autor neomezuje pouze na deskripci, ale zdařile uvádí vlastní kritiku či prezentaci vlastních názorů, jež jsou současně vhodně podloženy konkrétními argumenty. Autor téma rozebral do hloubky a práce je stylisticky i gramaticky na velmi dobré úrovni.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

V kapitole 3.5.1 se autor zabývá polemikou ohledně *de facto* precedenčního charakteru rozhodnutí Odvolacího orgánu. Na konci autor uvádí, že striktně odmítavý přístup USA v daném ohledu nijak nepomůže vyřešit danou situaci. Jaké řešení ohledně této problematiky by tedy dle názoru autora bylo vhodné?

V této souvislosti autor (na str. 48 a 49) v rámci komparace odkazuje na rozhodovací praxi IJC s tím, že si klade na konci řečnickou otázku, jak může být jeho určitá rozhodovací praxe v souladu s čl. 59 jeho Statutu. Mohl by se autor tedy zamyslet nad tím, zda je praxe ICJ v souladu s jeho Statutem, a pokud nikoliv, jaké to má důsledky, zejména ve vztahu k tomu používat příklad takové praxe na podporu obdobné praxe ze strany AB?

Doporučení práce k obhajobě a navržený klasifikační stupeň:

S ohledem na shora uvedené práci doporučuji k obhajobě a s podmínkou úspěšného zodpovězení otázek doporučuji hodnocení "výborně".

V Praze dne 25. srpna 2023

Mgr. Kristýna Urbanová, LL.M., Ph.D.